

تأمین اجتماعی؛ سازمان مظلوم

علی حیدری، عضو بنابر رئیس هیات مدیر سازمان تأمین اجتماعی

وصف حال این روزهای سازمان تأمین اجتماعی؛ مرغ غزا و عروسی است؛ زمانی که سازمان نقدینگی داشت از منابع آن برای جبران کسری ساخت بیمارستان، اجرای طرح‌ها و پروژه‌های صنعتی، ایجاد و رونق بازار بورس و... استفاده شد. در زمان انقلاب، جنگ، بازسازی و محاصره اقتصادی و بحران‌ها و مخاطرات و برای رفع مشکلات بنگاه‌ها و کار خنجات نیز با تصویب قوانین و مقررات مغایر با اصول و قواعد بیمه‌ای دست در جیب این سازمان شدو تعادل تعهدی آن بر هم خورد و در زمان تعادل گردش نقدینگی آن نیز با اجرای طرح تحول سلامت به ورطه استقراض و فروش ذخایر افتاد و در ادوار مختلف استقراض از آن (با عدم پرداخت حق بیمه‌های جاری و سنواتی) جایگزین استقراض از بانک مرکزی شد.

طی این سال‌ها هم به اسم اشتغال‌زایی، به اسم خودکفایی، به اسم خصوصی‌سازی، به اسم ایجاد مناطق ویژه و آزاد اقتصادی، به اسم طرح تکفأ، فاوا و شرکت‌های ICT، به اسم امور پژوهشی، به اسم شرکت‌های دانش‌بنیان، به اسم اقتصاد مقاومتی، به اسم استراتژ آپ‌ها و... تصمیماتی اتخاذ و اقداماتی انجام شد که منابع این سازمان کاهش یافت و مصارف آن افزایش یافت، ورودی‌های این سازمان کم شد و خروجی‌هایش زیاد شد و تعادل مالی آن هم به لحاظ تعهدی و هم به لحاظ نقدی بر هم خورد و اتفاقاً هیچ کدام از اهداف متصوره و مورد ادعای طرح‌های فوق، محقق نشد و فقط مستمسکی بود برای فرار بیمه‌ای، مخلص کلام اینکه سازمان مظلوم تأمین اجتماعی همانند چشم‌شده است که برای درد همه اعضای گریذولی در زمان درد خودش، عضوی نیست که برایش گریه کند.

این سازمان متعلق به فردستان، همانند خود آنها، صدایش به جایی نمی‌رسد. صداهای بلندتری که مربوط به اغنیاست، در مراکز تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری کشور مستقر هستند که متأسفانه به رویکرد اجتماعی و سیاست اجتماعی اعتقادی ندارند.

در شرایط بحرانی اخیر، همه وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی به خاطر پدیده شوم و بروس کرونا در حال دریافت کمک‌های دولتی و صرف بودجه و اعتبارات دولتی هستند و برای بسیاری از صنوف و اقشار بسته‌های حمایتی تعبیه شده است. علی‌القاعده سازمان تأمین اجتماعی نیز باید از این کمک‌ها که از محل منابع نفت و مالیات، تأمین و در اختیار وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های دولتی قرار می‌گیرد، بهره‌مند شود ولی در بیخ‌از یک ریال کمک دولتی که در اختیار سازمان قرار گیرد، باید گفت بیمه‌شدگان و مستمری‌بگیران تأمین اجتماعی، در وهله اول شهروندان ایرانی هستند و در وهله دوم بیمه‌شده تأمین اجتماعی، ولی متأسفانه باز هم سازمان مظلوم تأمین اجتماعی از این کمک‌ها بی‌بهره مانده است.

جالب توجه و البته تأسف‌بار تر اینکه سازمان تأمین اجتماعی همان طور که در زلزله‌ییم، منجیل و بسیاری از اتفاقات و بحران‌ها، مراکز درمانی خود را در خدمت همه مردم قرار داد ولی متولیان وقت وزارت بهداشت، تأمین اجتماعی را از منابع و اعتبارات و کمک‌های دولتی، اعطایی مربوط به این حوادث محروم نگه داشتند. در بحران کرونا نیز از ابتدا، سازمان ارائه خدمات درمانی به مردم و کلیه بیماران را آغاز کرد ولی نه تنها یک ریال از کمک‌ها، اعتبارات و بودجه‌های تخصیصی دولتی بابت بحران کرونا به این سازمان تعلق نگرفت بلکه حتی از فروش تجهیزات پزشکی لوازم مصرفی و دارو به این سازمان نیز مضایقه شد و امکانات محدودی به صورت قطره چکانی و با دریافت پول در اختیار این سازمان مظلوم قرار گرفت.

اخیراً نیز به رغم اینکه سازمان به خاطر عدم دریافت مطالبات سنواتی و جاری بیمه‌ای خود از دولت دچار مضیقه مالی است و مقرر شده مساعدت به بنگاه‌های مشکل دار از طریق این سازمان صورت پذیرد، خبری از کمک‌ها، بودجه و اعتبارات جبرانی دولتی که به همه اقشار، صنوف، وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی شده و می‌شود، برای تأمین اجتماعی نیست. واقعاً اگر تأمین اجتماعی یک دستگاه دولتی یا یک صندوق بازنشستگی مربوط به دولتی‌ها بود، با آن گونه رفتار می‌شد و از اعتبارات، بودجه‌ها و کمک‌های دولتی مربوط به کرونا محروم می‌شد؟

افزایش هزینه‌های بهداشتی و فشار مضاعف بر دوش کارگران

سبد معاش به ۵ میلیون و ۲۶۰ هزار تومان رسیده است

تسرین هزاره مقدم

پنجم اسفند ماه، آخرین نشست کمیته دستمزد شورای عالی کار به صورت سه‌جانبه و با حضور نمایندگان هر سه گروه مزدی برگزار شد. در این جلسه رقم سبد معاش حداقلی، با لحاظ کردن همه معیارهای تقلیلی، چهار میلیون و ۹۴۰ هزار تومان تعیین شد و دولتی‌ها و کارفرمایان نیز امضای خود را پای آن گذاشتند.

از آن روز به بعد، جلسات شورای عالی کار برای تعیین افزایش مزد کارگران در سال آینده، به دلیل شیوع بیماری کرونا لغو شد و لسی به نظر می‌رسد در روزهای اخیر، کارفرمایان در پی بهره‌جویی از ترندهایی برای دور زدن قانون هستند و می‌خواهند به انحای مختلف و باز هم به روال همیشه، از زیر بار اجرای دقیق ماده ۴۱ طفره برونند. اخیراً آنامه‌ای از یکی از نمایندگان کارفرمایی خطاب به معاونت روابط کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی منتشر شده که در آن از این معاونت خواسته شده به خاطر شرایط کرونا، کشور و بحران اخیر، افزایش حداقل دستمزد کارگران فقط ۱۵ درصد باشد!

در حالی که در هیچ شرایطی، مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

مذاکرات سه‌جانبه مزدی و اجرای

می‌گوید: سبد محاسبه‌شده در کمیته دستمزد در پنجم اسفند، ۴۹ میلیون و ۴۰۰ هزار ریال است و سبد ۲۴ اسفند بدون احتساب سهم مواد بهداشتی، ۵۲۶۴۱۷۷۰ ریال و با احتساب سهم مواد بهداشتی، ۵۴۶۱۰۴۵۶ ریال است. لذا برای حفظ سطح قدرت خرید، باید تفاوت سبد معاش سال گذشته و سبد معاش محاسبه‌شده در آخرین روزهای سال، به دستمزد اضافه شود. بنابراین، به دورقم حداقلی برای حفظ قدرت خرید کارگران می‌رسیم. مایه تفاوت دستمزد برای نگهداری قدرت خرید در همین شرایط بدون سهم بهداشتی معادل ۱۵ میلیون و ۴۹ هزار و ۱۴۵ ریال است و مایه تفاوت جهت نگهداری قدرت خرید در همین شرایط با سهم بهداشتی معادل ۱۶ میلیون و ۴۱۷ هزار و ۸۳۱ ریال است. بنابراین برای حفظ قدرت خرید کارگران در سطح اول فرودین ۹۸، باید در سال ۹۹، حداقل یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان به حداقل دستمزد افزوده شود و اگر بخواهیم سهم بهداشتی سبد و افزایش آن را در نظر بگیریم، این رقم به یک میلیون و ۶۴۰ هزار تومان می‌رسد.

توفیقی توضیح می‌دهد که در صد جهش قیمتی سبد خانوار (سهم بهداشت) نسبت به سبد تعیین شده سال ۹۹ حدود ۳۶.۳ درصد است که سهم آن در سبد کل، ۷.۱۴ درصد است. به گفته توفیقی، از مقایسه حداقل دستمزد دو میلیون تومانی که در حال حاضر حداقل‌بگیران دریافت می‌کنند، با سبدهای محاسبه شده درمی‌یابیم که حداقل دستمزد، تنها بین ۳۷ تا ۲۸ درصد سبد هزینه‌ها را

ردیف	نوع کالا	سبد مصرف در سال ۱۳۹۷ (میلیون ریال)	سبد مصرف در سال ۱۳۹۸ (میلیون ریال)	تغییرات (درصد)
۱	غلات و حبوبات	۱۰۰	۱۰۰	۰
۲	روغن و کره	۱۰۰	۱۰۰	۰
۳	گوشت و مرغ	۱۰۰	۱۰۰	۰
۴	حبوبات	۱۰۰	۱۰۰	۰
۵	سبزیجات	۱۰۰	۱۰۰	۰
۶	میوه‌ها	۱۰۰	۱۰۰	۰
۷	میوه‌ها و میوه‌ها	۱۰۰	۱۰۰	۰
۸	گوشت و مرغ	۱۰۰	۱۰۰	۰
۹	گوشت و مرغ	۱۰۰	۱۰۰	۰
۱۰	تخمین	۱۰۰	۱۰۰	۰
۱۱	تخمین	۱۰۰	۱۰۰	۰
۱۲	تخمین	۱۰۰	۱۰۰	۰
۱۳	تخمین	۱۰۰	۱۰۰	۰
۱۴	تخمین	۱۰۰	۱۰۰	۰
مجموع		۱۰۰	۱۰۰	۰

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

تخمین بر اساس سبد مصرف

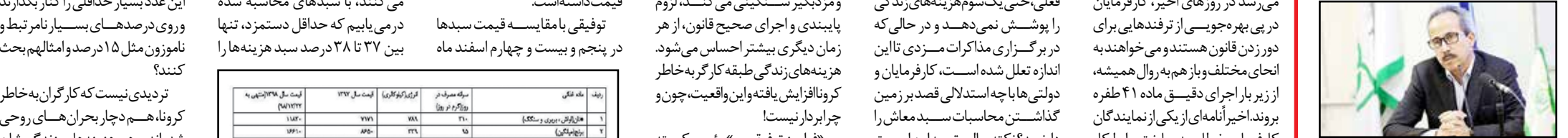
تأمین اجتماعی؛ سازمان مظلوم

علی حیدری، عضو بنابر رئیس هیات مدیر سازمان تأمین اجتماعی

وصف حال این روزهای سازمان تأمین اجتماعی؛ مرغ غزا و عروسی است؛ زمانی که سازمان نقدینگی داشت از منابع آن برای جبران کسری ساخت بیمارستان، اجرای طرح‌ها و پروژه‌های صنعتی، ایجاد و رونق بازار بورس و... استفاده شد. در زمان انقلاب، جنگ، بازسازی و محاصره اقتصادی و بحران‌ها و مخاطرات و برای رفع مشکلات بنگاه‌ها و کار خنجات نیز با تصویب قوانین و مقررات مغایر با اصول و قواعد بیمه‌ای دست در جیب این سازمان شدو تعادل تعهدی آن بر هم خورد و در زمان تعادل گردش نقدینگی آن نیز با اجرای طرح تحول سلامت به ورطه استقراض و فروش ذخایر افتاد و در ادوار مختلف استقراض از آن (با عدم پرداخت حق بیمه‌های جاری و سنواتی) جایگزین استقراض از بانک مرکزی شد.

طی این سال‌ها هم به اسم اشتغال‌زایی، به اسم خودکفایی، به اسم خصوصی‌سازی، به اسم ایجاد مناطق ویژه و آزاد اقتصادی، به اسم طرح تکفأ، فاوا و شرکت‌های ICT، به اسم امور پژوهشی، به اسم شرکت‌های دانش‌بنیان، به اسم اقتصاد مقاومتی، به اسم استراتژ آپ‌ها و... تصمیماتی اتخاذ و اقداماتی انجام شد که منابع این سازمان کاهش یافت و مصارف آن افزایش یافت، ورودی‌های این سازمان کم شد و خروجی‌هایش زیاد شد و تعادل مالی آن هم به لحاظ تعهدی و هم به لحاظ نقدی بر هم خورد و اتفاقاً هیچ کدام از اهداف متصوره و مورد ادعای طرح‌های فوق، محقق نشد و فقط مستمسکی بود برای فرار بیمه‌ای، مخلص کلام اینکه سازمان مظلوم تأمین اجتماعی همانند چشم‌شده است که برای درد همه اعضای گریذولی در زمان درد خودش، عضوی نیست که برایش گریه کند.

این سازمان متعلق به فردستان، همانند خود آنها، صدایش به جایی نمی‌رسد. صداهای بلندتری که مربوط به اغنیاست، در مراکز تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری کشور مستقر هستند که متأسفانه به رویکرد اجتماعی و سیاست اجتماعی اعتقادی ندارند.

در شرایط بحرانی اخیر، همه وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی به خاطر پدیده شوم و بروس کرونا در حال دریافت کمک‌های دولتی و صرف بودجه و اعتبارات دولتی هستند و برای بسیاری از صنوف و اقشار بسته‌های حمایتی تعبیه شده است. علی‌القاعده سازمان تأمین اجتماعی نیز باید از این کمک‌ها که از محل منابع نفت و مالیات، تأمین و در اختیار وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های دولتی قرار می‌گیرد، بهره‌مند شود ولی در بیخ‌از یک ریال کمک دولتی که در اختیار سازمان قرار گیرد، باید گفت بیمه‌شدگان و مستمری‌بگیران تأمین اجتماعی، در وهله اول شهروندان ایرانی هستند و در وهله دوم بیمه‌شده تأمین اجتماعی، ولی متأسفانه باز هم سازمان مظلوم تأمین اجتماعی از این کمک‌ها بی‌بهره مانده است.

جالب توجه و البته تأسف‌بار تر اینکه سازمان تأمین اجتماعی همان طور که در زلزله‌ییم، منجیل و بسیاری از اتفاقات و بحران‌ها، مراکز درمانی خود را در خدمت همه مردم قرار داد ولی متولیان وقت وزارت بهداشت، تأمین اجتماعی را از منابع و اعتبارات و کمک‌های دولتی، اعطایی مربوط به این حوادث محروم نگه داشتند. در بحران کرونا نیز از ابتدا، سازمان ارائه خدمات درمانی به مردم و کلیه بیماران را آغاز کرد ولی نه تنها یک ریال از کمک‌ها، اعتبارات و بودجه‌های تخصیصی دولتی بابت بحران کرونا به این سازمان تعلق نگرفت بلکه حتی از فروش تجهیزات پزشکی لوازم مصرفی و دارو به این سازمان نیز مضایقه شد و امکانات محدودی به صورت قطره چکانی و با دریافت پول در اختیار این سازمان مظلوم قرار گرفت.

اخیراً نیز به رغم اینکه سازمان به خاطر عدم دریافت مطالبات سنواتی و جاری بیمه‌ای خود از دولت دچار مضیقه مالی است و مقرر شده مساعدت به بنگاه‌های مشکل دار از طریق این سازمان صورت پذیرد، خبری از کمک‌ها، بودجه و اعتبارات جبرانی دولتی که به همه اقشار، صنوف، وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی شده و می‌شود، برای تأمین اجتماعی نیست. واقعاً اگر تأمین اجتماعی یک دستگاه دولتی یا یک صندوق بازنشستگی مربوط به دولتی‌ها بود، با آن گونه رفتار می‌شد و از اعتبارات، بودجه‌ها و کمک‌های دولتی مربوط به کرونا محروم می‌شد؟

اخیراً نیز به رغم اینکه سازمان به خاطر عدم دریافت مطالبات سنواتی و جاری بیمه‌ای خود از دولت دچار مضیقه مالی است و مقرر شده مساعدت به بنگاه‌های مشکل دار از طریق این سازمان صورت پذیرد، خبری از کمک‌ها، بودجه و اعتبارات جبرانی دولتی که به همه اقشار، صنوف، وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی شده و می‌شود، برای تأمین اجتماعی نیست. واقعاً اگر تأمین اجتماعی یک دستگاه دولتی یا یک صندوق بازنشستگی مربوط به دولتی‌ها بود، با آن گونه رفتار می‌شد و از اعتبارات، بودجه‌ها و کمک‌های دولتی مربوط به کرونا محروم می‌شد؟

اخیراً نیز به رغم اینکه سازمان به خاطر عدم دریافت مطالبات سنواتی و جاری بیمه‌ای خود از دولت دچار مضیقه مالی است و مقرر شده مساعدت به بنگاه‌های مشکل دار از طریق این سازمان صورت پذیرد، خبری از کمک‌ها، بودجه و اعتبارات جبرانی دولتی که به همه اقشار، صنوف، وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی شده و می‌شود، برای تأمین اجتماعی نیست. واقعاً اگر تأمین اجتماعی یک دستگاه دولتی یا یک صندوق بازنشستگی مربوط به دولتی‌ها بود، با آن گونه رفتار می‌شد و از اعتبارات، بودجه‌ها و کمک‌های دولتی مربوط به کرونا محروم می‌شد؟

اخیراً نیز به رغم اینکه سازمان به خاطر عدم دریافت مطالبات سنواتی و جاری بیمه‌ای خود از دولت دچار مضیقه مالی است و مقرر شده مساعدت به بنگاه‌های مشکل دار از طریق این سازمان صورت پذیرد، خبری از کمک‌ها، بودجه و اعتبارات جبرانی دولتی که به همه اقشار، صنوف، وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی شده و می‌شود، برای تأمین اجتماعی نیست. واقعاً اگر تأمین اجتماعی یک دستگاه دولتی یا یک صندوق بازنشستگی مربوط به دولتی‌ها بود، با آن گونه رفتار می‌شد و از اعتبارات، بودجه‌ها و کمک‌های دولتی مربوط به کرونا محروم می‌شد؟